

Beschikking van het Hof (Tiende kamer) van 30 april 2020 — Republiek Cyprus / Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO), Papouis Dairies LTD, Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd, M. J. Dairies EOOD

(Gevoegde zaken C-608/18 P, C-609/18 P en C-767/18 P) ⁽¹⁾

(Hogere voorziening – Uniemark – Oppositieprocedure – Nietigheid van het door de opposant aangevoerde merk – Zonder voorwerp geraakte hogere voorzieningen – Afdoening zonder beslissing)

(2020/C 287/21)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Republiek Cyprus (vertegenwoordigers: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, en V. Marsland, solicitor)

Andere partijen in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: D. Gája, H. O'Neill en D. Botis, gemachtigden), Papouis Dairies LTD (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, dikigoros), Pagkyprios organismos ageladotrofon (POA) Dimosia Ltd (vertegenwoordiger: N. Korogiannakis, dikigoros), M. J. Dairies EOOD (vertegenwoordiger: D. Dimitrova, advocat)

Dictum

- 1) Op de hogere voorzieningen hoeft niet te worden beslist.
- 2) De Republiek Cyprus wordt verwezen in de kosten van de hogere voorzieningen.

⁽¹⁾ PB C 93 van 11.3.2019.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 28 mei 2020 — (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Špecializovaný trestný súd — Slowakije) — Strafzaak tegen UL, VM

(Zaak C-709/18) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 53, lid 2, en artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Richtlijn (EU) 2016/343 – Artikelen 3 en 4 – Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Artikelen 47 en 48 – Publieke verwijzingen naar schuld – Nationale rechterlijke instantie – Aanvaarding bij beschikking van het bekennen van schuld door een van de twee medeverdachten voor de strafbare feiten in de tenlastelegging – Onderzoek van de schuldvraag ten aanzien van de tweede medeverdachte die beweert niet schuldig te zijn – Veroordeling door dezelfde rechterlijke instantie die de afgelegde schuldbekentenis heeft aanvaard]

(2020/C 287/22)

Procestaal: Slowaaks

Verwijzende rechter

Špecializovaný trestný súd

Partijen in de strafzaak

UL, VM

in tegenwoordigheid van: Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky

Dictum

Artikel 3 en artikel 4, lid 1, van richtlijn (EU) 2016/343 van het Europees Parlement en de Raad van 9 maart 2016 betreffende de versterking van bepaalde aspecten van het vermoeden van onschuld en van het recht om in strafprocedures bij de terechtzitting aanwezig te zijn, gelezen in samenhang met overweging 16 van deze richtlijn, en artikel 47, tweede alinea, en artikel 48 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzetten dat een nationale rechterlijke instantie in het kader van een strafprocedure tegen twee personen eerst bij beschikking aanvaardt dat de eerste persoon verklaart schuldig te zijn aan de strafbare feiten die vermeld staan in de tenlastelegging, naar verluidt begaan in vereniging met de tweede persoon die verklaart onschuldig te zijn, en vervolgens oordeelt over de schuldvraag van de tweede persoon, na bewijsvoering die betrekking heeft op de aan deze persoon verweten feiten, met dien verstande dat de vermelding dat de tweede persoon medepleger is van de vermeende feiten noodzakelijk is voor de kwalificatie van de juridische aansprakelijkheid van de persoon die schuld heeft bekend en dat in diezelfde beschikking en/of de tenlastelegging waarnaar deze beschikking verwijst, duidelijk wordt gesteld dat de schuld van deze tweede persoon niet in rechte is komen vast te staan en daarvoor afzonderlijk bewijs zal moeten worden geleverd en een afzonderlijk vonnis zal moeten worden gewezen.

(¹) PB C 44 van 4.2.2019.

Beschikking van het Hof (Achtste kamer) van 28 mei 2020 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Amtsgericht Köln — Duitsland) — FZ / DER Touristik GmbH

(Zaak C-153/19) (¹)

[Prejudiciële verwijzing – Artikel 99 van het Reglement voor de procesvoering van het Hof – Luchtvervoer – Verordening (EG) nr. 261/2004 – Artikel 12 – Pakketreis – Langdurige vertraging van een vlucht – Compensatie van passagiers – Verdere compensatie – Vordering van de passagier ter verlaging van de reissom]

(2020/C 287/23)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Amtsgericht Köln

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FZ

Verwerende partij: DER Touristik GmbH

Dictum

Artikel 12 van verordening (EG) nr. 261/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels inzake compensatie en bijstand aan luchtreizigers bij instapweigering en annulering of langdurige vertraging van vluchten en tot intrekking van verordening (EEG) nr. 295/91 moet aldus worden uitgelegd dat het er niet aan in de weg staat dat een passagier die reeds werd gecompenseerd krachtens artikel 7 van deze verordening, een compensatie kan krijgen op grond van een in de betrokken lidstaat voorziene, op verlaging van de reissom gerichte vordering die hij heeft op een reisorganisator, voor zover laatstbedoelde compensatie wordt toegekend voor een geïndividualiseerde schade die zijn oorsprong vindt in een van de situaties van artikel 1, lid 1, van die verordening, waarbij het aan de verwijzende rechter staat om dit na te gaan.

(¹) PB C 182 van 27.5.2019.